

ת"פ (באר שבע) 11294-08-22 - מדינת ישראל נ' שי אלפסי - נדון

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 11294-08-22 מדינת ישראל נ' אלפסי
ואח'
לפני כבוד השופטת שוש שטרית

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד

נגד

הנאשמים

1. שי אלפסי - נדון
2. שלו אוחנה ע"י ב"כ עוה"ד עמית דויטשר

גזר דין

כתב האישום המתוקן בתיק דנן, אוחז 23 אישומים, חמישה מתוכם מיוחסים גם לנאשם 2 (להלן: **הנאשם**). על יסוד הודאתו (2.2.2023) בעובדות כתב האישום מתוקן, הורשע הנאשם בעבירות המתפרסות על גבי 5 האישומים, בעבירות הבאות:

3 עבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו ולאפשר לאחר להשתמש בו בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 40 (ג) בחוק שירותי תשלום (להלן: **חוק שירותי תשלום**) + סעיף 29 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**);

4 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא + 29 (א) בחוק העונשין;

עבירה של התחזות לאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 + 29 (א) בחוק העונשין;

עבירה של שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב, לפי סעיף 413 ט בחוק העונשין;

עבירה של גניבה או זיוף של מסמך, עבירה לפי סעיף 413 ח (2) בחוק העונשין.

עבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144 א בחוק העונשין;

כתב האישום המתוקן

1. מהחלק הכללי עולה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נאשמים 1 ו-2 ואליאור פרץ, היו חברים ונהגו לבלות יחד; במועד הרלוונטי לכתב האישום היה ישראל חבר של הנאשמים, ויוליה מאיסטרנסקו הייתה מכרה של הנאשמים ושל אליאור; בין תאריכים 14.10.21 ל - 21.10.21, היה

עמוד 1

ניתאי אברג'ל אסיר בבית הסוהר "אשל" ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה חבר של הנאשמים ואליאור. במועדים שאינם ידועים למאשימה במדויק, כשנה עובר ליום 11.07.22 נאשם 1 ואליאור עבדו כמלצרים בבית הקפה "בייקרי" שבגראנד קניון בבאר שבע. במסגרת עבודתם, נאשם 1 ואליאור קיבלו לידיהם כרטיסי חיוב מהלקוחות של בית הקפה באמצעותם ביקשו לשלם על החשבון. בהמשך לכך, הנאשם ואליאור נהגו לצלם את פרטי כרטיסי החיוב של הלקוחות ולעשות בהם שימוש כמפורט בכתב האישום (להלן: **תכנית 1**).

במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה ומשך כשמונה חודשים, אליאור ונאשם 1 נהגו לאסוף קבלות מבית העסק "בורגרים" בשכונת נווה זאב בבאר שבע ובית העסק "פיצה האט" בשכונת רמות בבאר שבע, על גביהן מצוינים הפרטים הבאים: **ספרות אחרונות של אמצעי התשלום; שם מבצע ההזמנה; כתובת המשלוח; פרטי ההזמנות; מספר טלפון של מבצע ההזמנה** (להלן: **הקבלה**).

בהמשך לאמור, נאשם 1 ואליאור עשו שימוש ביישומון המשמש לשינוי מספר טלפון ממנו מחייגים (להלן: "אפליקציית קאקדו"), באמצעותו התקשרו ללקוחות בתי העסק והציגו עצמם כעובדים של בית העסק, וטענו כי בשגגה ביצע בית העסק חיוב כפול עבור הזמנתם, פירטו בפניהם את הנתונים על מנת לרכוש את אמונם, וביקשו את הפרטים המלאים של כרטיס האשראי על מנת לזכותם. במהלך השיחה עם הלקוחות, הנאשם 1 ואליאור הזינו את פרטי כרטיס האשראי של הלקוחות ביישומון "ארנק הדיגיטלי" (להלן: "**הארנק**") במכשיר טלפון הנייד שברשותם. בהמשך, כחלק מתהליך פתיחת הארנק, נשלחה הודעה הכוללת קוד סודי (להלן: **קוד OTP**) לטלפון הנייד של הלקוחות ובמקביל ביקשו נאשם 1 ואליאור מהלקוחות את הקוד לצורך השלמת הליך פתיחת הארנק.

בהמשך למתואר לעיל, נהגו נאשמים 1 ו-2 ואליאור לעשות שימוש בפרטי החיוב של הלקוחות (להלן: **תכנית 2**).

2. נאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו בריבוי עבירות שנפרסו על גבי 23 אישומים, ובכללם - 21 עבירות מרמה ונטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום, שבוצעו בנסיבות מחמירות ; 21 עבירות של נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום ; 23 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; עבירה של שינוי זהות של רכב או חלק של רכב לפי סעיף 413 ט' לחוק 6 עבירות של התחזות לאדם אחר במטרה להונות, בצוותא חדא, - 4 עבירות של שימוש במסמך מזויף, ועבירה של גניבה וזיוף של מסמך לפי סעיף 413 ח'2 לחוק (מסמך הקשור ברכב).

למען השלמת התמונה יצוין כי מתחם העונש בעניינו של נאשם 1 נקבע בין 5 ל - 9 שנות מאסר, ועונשו נגזר ל 5.5 שנות מאסר. ערעורו (עפ"ג 37399-11-23) נדחה ביום 4.3.24.

3. הנאשם (נאשם 2) הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שפורטו כאמור ונפרסו על גבי 5 אישומים נפרדים, כלהלן:

אישום 13

על פי העובדות, עובר וסמוך ליום 16.06.22 נטלו אליאור ונאשם 1 רכיב חיוני באמצעי תשלום המסתיים בספרות 7075, השייך ללירן ממניאשווילי (להלן: המשלם) כמפורט בתוכנית 2 שבחלק הכללי וזאת שלא בהסכמת המשלם ובכוונה להשתמש בו.

בתאריך 26.04.22 בסמוך לשעה 14:47 **פתח הנאשם (נאשם 2)** את ארנק הטלפון מסוג סמסונג השייך לנאשם 1, ובו הזין את פרטי אמצעי התשלום, בתוך כך, עשו הנאשמים שימוש ברכיב החיוני בביצוע 4 עסקאות שונות, באמצעות הארנק, בבית העסק סופר פארם, **ביום 6.5.22** בשעות שונות בסכום כולל של 2,076 ₪.

בהמשך אותו היום, סמוך לשעה 17:28 סגר **הנאשם** את הארנק, ובעשותו המתואר לעיל, קיבל במרמה מוצרים שונים בעלות כוללת שך 2,076 ₪.

אישום 17

עובר ובסמוך לתאריך **29.05.22** נטלו אליאור ונאשם 1 רכיב חיוני באמצעי תשלום המסתיים בספרות 6229 השייך ליעקב אלחדד אירית (כמפורט בתוכנית 2 שבחלק הכללי, שלא בהסכמת המשלמת בכוונה להשתמש בו.

בתאריך 29.05.22 בסמוך לשעה 17:53 **פתח הנאשם** את הארנק ובו הזין את פרטי אמצעי התשלום, בהמשך, בתאריך 31.05.22 בשעה 20:02 **עשה הנאשם** שימוש ברכיב החיוני של אמצעי התשלום באמצעות הארנק בבית העסק סופר פארם בבאר שבע בסך של 379 ₪, לאחר מספר דקות סגר הנאשם את הארנק. בעשותו המתואר לעיל, קיבל הנאשם במרמה מוצרים שונים בעלות כוללת של 379 ₪.

אישום 19

עובר ובסמוך ליום 15.05.22 נטלו נאשם 1 ואליאור רכיב חיוני באמצעי השייך לשמעוני לירון, כמפורט בתכנית 2 בחלק הכללי וזאת שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו. ביום 16.05.22, סמוך לשעה 12:12 פתחו הנאשמים את ה"ארנק" ובו הזינו את פרטי אמצעי התשלום. בהמשך, עשו שימוש ברכיב החיוני של אמצעי התשלום באמצעות הארנק הדיגיטלי, רכישת מוצרים שונים בשלוש עסקאות נפרדות בסכום כולל של 647 ₪. כעבור כיומיים סגרו הנאשמים את הארנק.

אישום 27

בתאריך 10.07.22 ברחוב תם 32 בבאר שבע, החזיק הנאשם בחדר השינה שבבית, רימון יד הלא מסומן M7290, מבלי רשות על פי דין.

אישום 29

במועד הרלוונטי לכתב האישום, ניסים וגדיר זרייק, היו הבעלים של רכב מסוג רנו גראנד קופה, ל.ז. 68237603 (להלן: **הרכב המקורי**).

וואסים נאג'ים, היה הבעלים של רכב מסוג גראנד קופה, ל.ז. 11818902 (להלן: **הרכב**). בין התאריכים 27.12.21 - 03.07.22, החזיקו הנאשמים ברכב כאשר אינם בעליו החוקיים, וקשרו בניהם קשר לביצוע פשע - למכור את הרכב לשם רווח כספי. במסגרת הקשר ולשם קידומו, חיפשו הנאשמים באתרים למכירת רכבים במרשתת, רכב למכירה התואם את תיאורו של הרכב.

בהמשך לכך, איתרו הנאשמים מודעה אותה פרסם נסים זייריק באתר יד 2 - למכירת הרכב המקורי אשר תואם לרכב. בתוך כך, יצרו השניים קשר עם נסים והציגו עצמם כמי שמעוניינים לרכוש את הרכב המקורי אותו פרסם במודעה. במהלך השיחה, ביקשו הנאשמים מניסים לצלם ולשלוח להם את רישיון הרכב המקורי, זאת, בטענה כי ברצונם לבדוק את הרכב המקורי, כאשר כוונתם הייתה - להחזיק ברישיון הרכב המקורי ובאמצעותו למכור את הרכב שהחזיקו.

בהמשך למתואר לעיל, פרסמו הנאשמים מודעה באתר יד 2 למכירת הרכב, למודעה צירפו תמונה של הרכב תוך שטשטשו את מספר לוחית הזיהוי של הרכב. בעקבות המודעה שפרסמו באתר יד 2, **ביום 3.7.22, פנו חאלד נסאסרה ומחמד נסאסרה** לנאשמים והתעניינו ברכישת הרכב.

במהלך השיחה, קבעו הנאשמים ומחמד להיפגש על מנת לבדוק את הרכב לצורך מכירתו, ובהמשך אותו היום, סמוך לשעה 18:40, הגיעו הנאשמים למקום המפגש באמצעות הרכב, עליו הלבישו לוחית זיהוי של הרכב המקורי. במקום, פגשו את חאלד ובמעמד זה, הנאשם (נאשם 2) הציג עצמו כבעלים של הרכב המקורי. לאחר שח'אלד בדק את הרכב והסכים לרכושו, ביקש מהנאשמים את רישיון הרכב על מנת לבצע העברת הבעלות על הרכב. בתגובה, השיבו הנאשמים כי אין ברשותם את רישיון הרכב וכי יש להנפיקו מחדש, ולשם כך נסעו הנאשמים וחאלד לסניף סופר פארם בשכונה נחל עשן בב"ש. הנאשם ניגש לעמדת הרשיומט בתוך הסופר פארם והנפיק רישיון חדש של הרכב המקורי באמצעות הזנת הפרטים של הבעלים, נסים וגדיר זרייק, פרטים אותם קיבל מניסים כמפורט לעיל. **את רישיון הרכב המקורי שהנפיק, מסר הנאשם לחאלד ובתמורה מסר חאלד לנאשמים תשלום בסך 58,000 ₪.**

בעשותם את המתואר לעיל, מכרו הנאשמים לחאלד את הרכב הנושא את לוחית הזיהוי של הרכב המקורי, ללא הסכמת או ידיעת בעליו. **במעשיהם, זייפו את סימני הזיהוי של הרכב, גנבו או זייפו מסמך הקשור לבעלות, לחזקה או לשימוש ברכב כאשר המעשה נעשה כדי לבצע עבירה, והתחזו וקבלו במרמה כאמור סכום של 58,000 ₪.**

הערכת שירות מבחן

4. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הצדדים יטענו חופשי לעונש. לבקשת ההגנה שירות המבחן התבקש לערוך תסקיר על הנאשם, תוך שהודגש ברחל בתך הקטנה, כי אין המאשימה ובוודאי בית

המשפט, מחוייבים להמלצותיו.

תסקיר ראשון הוגש ביום 01.05.2023 ומתוכנו נלמד על הנאשם שנכון למועד הנ"ל היה בגיל 22, רווק, מתגורר בבית אמו ואחיו בבאר שבע ועובד עם אחיו בזיפות גנות. הוריו גרושים, אמו בת 48 מתמודדת עם פיברומיאלגיה וחרדה. אביו בן 52, בעל עסק עצמאי שאת תחומו לא ידע הנאשם לספר, תיאר את הקשר עם אביו חברי יותר מאשר כזה של אב ובנו תוך שצין כי אביו לא היה דמות נוכחת בחייו. מקורותיו עולה כי סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, תיאר הצקות מבני גילו נוכח משקלו באותה עת והשפעת אלה על דימויו וביטחונו העצמי. לדבריו, לקראת גיל תיכון חל שינוי לטובה, ובמסגרת שירותו הצבאי הגם שלא סווג כלוחם, שירת ביחידה מסוגת משך 3 שנים.

ממידע שהתקבל אודותיו משירות המבחן לנוער עולה כי הופנה לשירותם בשנת 2016 בגין עבירות רכוש, ובמסגרת ההליך נבנתה עמו תכנית טיפול, הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן לנוער, ובסיומו הומלץ על מחיקת כתב האישום נגדו הומלץ על ענישה הכוללת של"צ ופיצוי לנפגע העבירה.

במסגרת הליך המעצר הקשור בתיק זה, לאחר שחרורו ממעצר כעבור כ 20 ימים שולב הנאשם ביום 08.02.2023, בקבוצת עצורי בית, הגיע לארבעה מפגשים מתוך שישה. צוין כי תחילה הביע התנגדות קלה לקבוצה על רקע חוסר הבנתו תרומתה לחייו, ואף התקשה לקחת אחריות על מעשיו תוך שנטה לצמצם את חלקיו. בהמשך, ככל שהזמן חלף, החל לשתף מעולמו האישי וחלקיו בביצוע העבירות, והתרשמות המנחות היא כי הוא מצליח להיתרם מהקבוצה אם כי זקוק להמשך ההליך טיפולי בקבוצה.

בהתייחסו לעבירות בהן הורשע הסביר הנאשם כי בתקופה הרלוונטית התגורר בדירה שכורה, עבד בשתי עבודות כקב"ט במועדון הפורום ובתחנת דלק, והגם שכך, נקלע למצוקה כלכלית ובהעדר יכולת לראות חלופות אחרות בהתמודדות עם הסיטואציה, ביצע את העבירות. בהקשר זה הוסיף כי בתקופה זו, חידש את הקשר עם נאשם 1 שהינו חבר ילדות, הם החלו לבלות יחד ובהמשך החלו לבצע עבירות ביחד.

אשר לעבירה של החזקת נשק, רימון הלם, מסר כי מדובר ברימון מתקופת שירותו הצבאי אשר נשכח בביתו וככל שחלף הזמן שכח להחזירו לבסיס ושכח כי עודנו אצלו.

בגורמי הסיכון, ציין שירות המבחן בהתרשמותו מהנאשם כבעל יכולות קוגניטיביות וורבליות תקינות אשר לקח אחריות ראשונית על מעשיו, מצליח להביע אמפתיה כלפי קורבנות העבירה, הצליח לסיים את חובותיו הלימודיות, להתגייס לצבא ולסיים שירות מלא, לפתח עצמאות כלכלית ודאגה אישית לצרכיו מגיל צעיר ללא הסתמכות בהוריו. השירות גם ציין בהתרשמותו בשאיפות הנאשם לנהל חיי שגרה נורמטיביים ונכונות להשתלב בקבוצה טיפולית שתאפשר עיבוד מעשי העבירה ועבודה על זיהוי דפוסיו הבעייתיים, רכישת כלים אדפטיביים להתנהגות ראויה.

בגורמי הסיכון ציין בהשלכת אחריות מסויימת על אחרים בטענתו כי נוצל על ידם לביצוע העבירות, העדר דמויות סמכותיות בחייו; השתייכות לחברה שולית מגיל צעיר; פערים בהצגת חלקיו המתפקדים

והחיוביים למיוחס לו, העובדה כי היה נתון בקשר עם שירות המבחן לנוער ומעורבותו בחברה שולית לצד קושי בעמידה בגבולות.

בשקלול כלל הגורמים, ולאחר שהתרשם מקיומו של סיכון להישנות התנהלות שולית, המליץ השירות לדחיית הדיון ב 5 חודשים לצורך שילובו בקבוצה טיפולית בתחום המרמה.

מתסקיר מיום 25.06.2023 עולה כי הנאשם שולב בקבוצה ייעודית לעברייני מרמה ביום 21.05.2023, שמטרתה, פיתוח מודעות לחסכים ולעולם הרגשי הנמצא ברקע לביצוע העבירה, זיהוי הדפוס ההתנהגותי אשר הופיע בעבירה והבניית דפוס התנהגות נורמטיביות, פיתוח ההכרה למחרים ולרווחים הקשורים להתנהגות המרמה ובאיתור חלופות התנהגותיות בהתאם לכך. נכון למועד הגשת התסקיר התקיימו 4 מפגשים אליהם הגיע הנאשם אשר הציג את החלקים החיוביים והמתפקדים שלו והתעסק בתדמיתו החיצונית כשנראה כי אינו פנוי לבדיקה פנימית ואוטנטית.

הנאשם נעדר עבר פליל קודם, שלל שימוש או ניסיון לשימוש בסמים ושלל מעורבות בהימורים.

הנאשם נמצא נקי בשלוש בדיקות שתן שנערכו לו. שירות המבחן התרשם כי חווית ההליך המשפטי מהווה גורם התרעתי מביצוע עבירות נוספות ד והתרחקות מסביבה שולית. מיכולותיו לפתח אמפטיה לקורבנות העבירה, והצהרותיו להמשיך להיות שולב בקבוצה טיפולית כדי לאפשר עיבוד של מעשי העבירה ועבודה על זיהוי דפוסיו הבעייתיים, לרבות רכישת כלים אדפטיביים להתנהגות ראויה.

השירות חזר לציין בגורמי הסיכוי אל מול גורמי הסיכון, והעריך כי לאור אופי העבירה וחומרתה - שילוב של ענישה שיקומית וענישה הרתעתית יש כדי להפחתת הסיכון להתנהגות שולית בעתיד. עוד העריך השירות כי עונש של מאסר בפועל יהיה בעל השלכות הרסניות על חייו של הנאשם ויעמיק את מעורבותו הפלילית. לפיכך, המליץ על המשך שילובו בטיפול תוך שיוטל עליו צו מבחן למשך שנה בה ימשיך להיות משולב בקבוצת המרמה שתאפשר לו הזדמנות להתבונן באופן מעמיק יותר על העבירה והוא יוכל להמשיך לעשות שימוש בקבוצה כמרחב בטוח בו יוכל לשתף על מורכבות חייו. בנוסף, לאור חומרת העבירה המליץ השירות על ענישה הרתעתית בדמות מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות להימנע מעבירה.

לאחר עיון בכלל התסקירים ונוכח תקופת הזמן שחלף בין התסקיר האחרון שהוגש לעיוני, למועד גזר הדין, החלטתי להידרש לעדכון של שירות המבחן בקשר עם ההליך הטיפולי בו מצוי הנאשם.

ביום 13.10.24 הגיש השירות "עדכון" ממנו עולה כי הנאשם המשיך להשתלב בקבוצה הטיפולית המיועדת לעוברי עבירות מרמה, הפועלת אצל שירות המבחן, אחת לשבוע. הנאשם מגיע באופן סדיר, וכשאני יכול להגיע מסיבה מוצדקת הוא מתנהל באחריות ומודיע על כך מראש. עוד עולה כי הנאשם יצר קשר משמעותי עם חברי הקבוצה וניכר כי מחויב בהליך הטיפול והוא נתרם ממנו. השירות עוד ציין כי הנאשם מביא תכנים משמעותיים מחייו כגון עברו, משפחת מוצאו, טיב קשריו עם הוריו, בחירותיו, התנהגויותיו ודרכי חשיבתו באופן גלוי. ונראה כי הוא עורך שינוי בחייו ומיישם תכנים נלמדים בקבוצה בתחומי חייו בעיקר בהקשר תהליכי קבלת החלטות, עבודה על איתור וזיהוי מחשבות ונורות אדומות

בהתנהלותו הכלכלית, המשפחתית והחברתית הניכרת ממעורבותו בתכני השיח ויכולתו באופן הדרגתי לבחון אלמנטים של סיכון בחייו. שירות המבחן סבור כי הנאשם עובר תהליך משמעותי ביותר במהלך הטיפול הקבוצתי, וציין בדעתו בדבר החשיבות להמשיך בטיפול זה לצורך המשך איתור גורמי סיכון, הבנתם והמשך חיזוק בחירותיו של הנאשם והתמודדותו לניהול חיים תקינים ונורמטיביים, ניתוק קשרים חברתיים שוליים והמשך השתלבות כמתואר במעגל עבודה יציב ותקין.

ראיות ותמצית טיעוני התביעה

5. המאשימה הגיש חות דעת מומחה נשק (ת/6); הצהרת נפגע עבירה (ת/4) של מר גדיר זרייק (אישום 29) .

בטיעוניה בכתב ועל פה, טענה התביעה לפגיעה משמעותית של הנאשם בערכים המוגנים. בין היתר, עמדה על הקשר שקשר הנאשם עם אחרים לבצע את עבירות מרמה, ביצוען בצוותא חדא, בתכום תוך שימוש באמצעים טכנולוגיים מתקדמים.

התובעת, עו"ד ליטל פרץ, עתרה לקביעת שלושה מתחמי ענישה נפרדים. מתחם עונש אחד לאישומים 13,17 ו-19 אשר ינוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בהקשר הפנתה לחלקו הכללי של כתב האישום המפורט בהרחבה, בין היתר, לשיטה המתוחכמת בה פעלו הנאשמים האחרים כמפורט בתכנית 1 ו 2, דרך פתיחת הארנק הדיגיטלי כשחלקו של הנאשם כלל הזנת נתונים חיוניים לארנק ופתיחתו ולרבות השימוש שעשה בו לביצוע העסקאות, על חשבון חברות אשראי, ונפגעי העבירות.

התביעה הפנתה למקרים בפסיקה וטענה כי הגם שבאלה נקבעו מתחמים גבוהים מאלה להם עתרה, ניתן ללמוד על אמת המידה הנכונה למתחם במקרה הנדון, בו כאמור, בוצעו עבירות המרמה בשיטה מתוחכמת במיוחד, באמצעים טכנולוגיים מיוחדים ומותאמים, לאורך תקופה של למעלה מ 8 חודשים. בהתייחסה לנזקי הנאשם ציינה בנזק הכספי הישיר בסך ₪ 61,000 ופגיעתם בלמעלה מ 7 קורבנות שונים, ציינה במכלול הנזקים שנגרמו לחברות האשראי ובעיקר לפגיעה באימון הציבור בשימוש בכרטיסי אשראי כאמצעי תשלום.

בטיעוניה לאישום 27, עתרה לקבוע מתחם עונש הולם בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בנימוקיה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה (מספר 9.12) שעניינה מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה, הפנתה לע"פ 7386/13 **עווד נ' מדינת ישראל** (23.03.14), שם התייחס בית המשפט לסכנה הגלומה ברימון הולם שהגם שהינה פחותה מרימון רסס עדין מדובר בנשק שבכוחו לגרום לפגיעה עת הפעלתו בקרבת אדם. לדידה של התביעה יש לדחות את הסבר הנאשם להמצא הרימון בביתו, זאת תוך שתמחה באפשרות ליציאת חייל מהבסיס כשבאמתחתו נשק בדמות רימון.

בהתייחסה לחוות דעתו של מר יקותיאל באשר לנזק הגלום בשימוש והפעלה של רימון הולם, טענה כי זה אינו מומחה ברפואה על מנת להעיד על נזקי הגוף הפוטנציאליים, ובכל מקרה, אין לקבל חוות דעתו נוכח שמחקירתו עלה כי עת ערך את חוות הדעת לא התבסס על תיק הצילומים שהוגשו לתיק, לא הסביר מהם הנזקים הרפואיים מאיבוד שמיעה זמנית, לרבות לא ידע להסביר על איזה מחקרים

התבסס בעת עריכת חוות הדעת. זאת, בנוסף לעובדה כי עת הוצג בפניו צילום של הרימון מסר כי לא ראה צילום זה.

בטיעוניה ביחס לאישום 29, טענה כי האירוע והעבירות שביצע הנאשם במסגרתו קשורים לכלי רכב, בשונה מהאישומים האחרים של עבירות המרמה שבוצעו באמצעים טכנולוגיים ואפליקציות שונות. התביעה טענה כי הנאשם הוא "הרוח החיה" באירוע זה כעולה מסעיפים 9 עד 12 באישום זה, ועתרה למתחם עונש שינוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בהיתן, בין היתר, חומרת הנסיבות בביצוע העבירות, לרבות נזקיהן הישירים והעקיפים לשני המתלוננים ובדגש על חאלד נאסרה אשר שילם 58,000 תמורת רכב שלא קיבל, ואילו בעל הרכב המקורי, ניסים זרייק, איבד את הבעלות הרשמית על רכבו נוכח שהוא מנוע מלעשות כל פעולה בקשר עם הרכב.

אשר לעונשו של הנאשם, ציינה רישום פלילי קודם, שילובו בקבוצה ייעודית לעברייני מרמה, ולצד זאת, הפנתה להתרשמות שירות המבחן מהנאשם כמי שמרוכז בתדמיתו החיובית ואינו פנוי לבדיקה פנימית ואותנטית, לרבות קיומו של סיכון להישנות עבירות פליליות. לדידה, חוות דעת פסיכוסוציאלית של המומחית ד"ר נאוה דיהי שהוגשה מטעם ההגנה חסרה פירוט המסמכים עליהם הסתמכה המומחית לרבות כי לא נתנה התייחסות לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם. בכל מקרה, סבורה המאשימה כי כמו המלצת שירות המבחן, כך המלצת המומחית, דינן להידחות מפני חומרת העבירות ועקרון הגמול ובעיקר שיקולי הרתעת הרבים. בהקשר זה הפנתה לטיעוניה המתנגדים לסטייה ממתחם העונש והדגישה כי לשיקולי השיקום במקרה דנן יש להידרש בגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שייקבע. בסיכום הדברים, עתרה התובעת להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של כל מתחם לו עתרה במצטבר זה לזה. בנוסף, להשית עליו מאסרים על תנאי מרתיעים בכלל העבירות בהן הורשע, התחייבות, קנס כספי משמעותי ופיצוי משמעותי למתלוננים.

ראיות ותמצית טיעוני ההגנה

6. ההגנה, הגישה חוות דעתו של מר יוסף יקותיאל (מומחה לנשק) אשר העיד ביום 07.03.24 (נ/1); תעודת הערכה של צה"ל באשר לשירות הצבאי (נ/2); **וחוות דעת פסיכוסוציאלית של מומחית ד"ר דאווה דיהי שנערכה ביום 26.08.23 (נ/3).**

ב"כ הנאשם, עו"ד עמית דויישר, בטיעונו על פה הסכים עם עתירת התביעה לקביעת שלושה מתחמי ענישה נפרדים. לטענתו, אין מקום להפניית התביעה לחלק הכללי של כתב האישום נוכח כי לנאשם לא היה חלק בכלל ההכנות ואיסוף הפרטים בעזרתם בוצעו העבירות בכתב האישום ובכלל זה העבירות בהן הורשע הנאשם, אשר לא ניתן במעשיו למצוא **"שום דבר מתוחכם"**.

לדידו, כל שיש באישומים 13, 17, ו-19 "כל מה שיש באירוע..". זה שמהמתלוננים "לקחו" סך של 3,102 ₪, מכאן ובהיתן כי הנאשם לא גנב את כרטיסי האשראי אלא רק עשה בהם שימוש, ניתן לומר שפגיעתו בערכים המוגנים הינה ברף הבנוי.

לדיד, מתחם העונש ההולם את אישומים אלה צריך וינוע בין 2 - 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות, זאת בין היתר, על רקע השוואה שערך לטענתו בין עניינו של נאשם 1 לעניינו של הנאשם הנדון, לרבות טענת המדינה למתחם עונש בעניינו של נאשם 1 כך שינוע בין 36 ל - 56 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ביחס למתחמי ענישה נמוכים שנקבעו בעבירות מרמה בדומה לאישומים 13, 17 ו-19 ואשר נטען כי בוצעו בנסיבות חמורות יותר.

אשר לאישום 27, בעבירה של החזקת הרימון טען לקבוע מתחם שינוע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל, הפנה בתימוכין לפסיקה במקרים שונים, תוך שאבחן, בין המקרים אליהם הפנה לאלה אליהם הפנה. בכל מקרה, לדידו, העיקר הוא כי החזקת הרימון ברשות הנאשם אינה קשורה להיבט עברייני כזה או אחר.

אשר לאישום 29, טען כי לא מצא מקרים בפסיקה שנסיבותיהם דומות לנסיבות כאן, וטען כי מתחם העונש ההולם לאירוע זה צריך וינוע בין 6 עד 12 חודשים מאסר. בהקשר זה טען כי הנזק שנגרם למתלוננים כלל אי נוחות והפסד ממון של 58,000 ₪ הניתן לפיצוי.

בסוף הדברים, לאחר שטען למעצר הנאשם משך כחודש וחצי אחורי סורג ובריה ולמעצר באיזוק אלקטרוני משך 5 טען להשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף הגבוה, ובתוך כך הפנה לתסקירים ולחוות הדעת שהוגשה מטעם ההגנה מהם עולה ונלמד על קורותיו של הנאשם, נסיבותיו ונתוניו האישיים והמשפחתיים, לרבות התרשמות שירות המבחן והמומחית כי הנאשם מורתע, כי השתלב בקבוצה טיפולית והוא ממשיך את ההליך הטיפולי במסגרתה.

ב"כ הנאשם הוסיף כי ככל שיקבע מתחם עונש גבוה יותר, כי אז יש הצדק לחריגה ממנו בשל סיכויי שיקום כעולה מהתסקירים.

הנאשם בדבריו, מסר כי בוש במעשיו ומבין כי ביצע את העבירות נוכח שלא היה לו מספיק כסף (כלשונו). לדבריו, בקבוצת הטיפול הוא רכש כלים כיצד להתנהל כלכלית ובקש הזדמנות לבנות חיים חדשים.

דין והכרעה

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו, ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בהקשר זה, יש להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ולבחון את מידת התקיימותן והשפעתן על חומרת המעשה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, ולבסוף במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה בנסיבות דומות פחות או יותר.

7. בניגוד לעמדת ב"כ הצדדים, סבורני כי במקרה הנדון יש לקבוע שני מתחמי ענישה. מתחם ענישה אחד לכלל העבירות המפורטות באישומים 13,17,19,29 זאת בהתאם בהתאם

לפרשנות הפסיקה את המונח "אירוע" ובשים לב כי העבירות באישום 29 בוצעו כחלק מתכנית עבריינית אחת של אליאור, נאשם 1 והנאשם הנדון; בהינתן הקשר ההדוק בין העבירות (הגם שחלק מהן בוצעו שלא בסמיכות זמנים ולאורך תקופת זמן שאינה קצרה וכלפי קורבנות שונים במקומות שונים). ראו לעניין זה בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29/10/2014) וכן ברע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7/5/2015).

מתחם ענישה אחד לאירוע באישום בו מתוארת מסכת עובדתית אחרת של החזקת נשק שלא כדין בביתו של הנאשם, ואשר אין חולק כי אינה חלק מאותה תכנית עבריינית של הנאשמים והמעורבים האחרים.

מתחם העונש ההולם בעבירות המרמה

8. הערכים החברתיים שבבסיס האיסור לעבור עבירות מרמה נועדו להגן על זכות הקניין, הפרטיות, ניהול חיי מסחר תקינים ושמירת אמון הציבור במערכת הבנקאית וחברות האשראי והמסחר בכלל.

עבירות המרמה אותן ביצע הנאשם יחד עם נאשם 1 ומעורבים נוספים, בנסיבות ביצוען, מגלמות פגיעה משמעותית בערכים החברתיים.

מעבר לפגיעה הכלכלית הישירה באנשים פרטיים, קיימת פגיעה ברווחת וכלכלת החברה בכלל.

החתירה תחת ניהול חיי מסחר תקינים, מהווה פגיעה קשה באמון הציבור במסחר, בעבודה התקינה של המערכת הבנקאית אשר האינטרס הציבורי מחייב שתפעל באופן תקין מבלי שתאלץ להגן על עצמה יתר על המידה, בחברות האשראי, לרבות בשימוש באמצעי תשלום מתקדמים, כמו : כרטיסי אשראי, ארנק דיגטלי, ואפליקציות תשלום שונות.

חוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986, מסדיר את הפעילות המוניטרית המתבצעת באמצעות כרטיסי חיוב, והעבירות המנויות בו נועדו להגן, בין היתר, על כוחו ותוקפו של כרטיס החיוב כתחליף אמין למטבע, לרבות על הפעילות העסקית התקינה בכרטיסי חיוב כאמצעי תשלום עיקרי. בדברי ההסבר לחוק, נמצא התייחסות לתכלית שבחקיקת עבירת המרמה בכרטיס חיוב, כעבירה מיוחדת:

"הצורך בעבירה מיוחדת נובע מכך שבמרמה באמצעות כרטיס חיוב, היסוד החשוב הוא עצם השימוש בכוונה לרמות ולא דווקא קבלת דבר במרמה כפי שנאמר בסעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. עבירה מיוחדת עונה גם על הבעיה שהמרומה בעסקת כרטיס חיוב הוא המנפיק ואילו האדם שכלפיו נעשה מצג המרמה וממנו נתקבל הדבר הוא הספק." (ה"ח תשמ"ו מס' 1771 עמ' 132).

כרטיסי החיוב (האשראי) הם אמצעי תשלום מרכזי ומהמהווה בסיס לכלכלה צרכנית מודרנית, מכאן שהשמירה על אמינותם בעיני הציבור הינה ערך חשוב ביותר. בתי המשפט חזרו ועמדו בשנים האחרונות אודות התרחבות היקף מעשי המרמה באמצעות כרטיסי אשראי ואמצעים טכנולוגיים ודיגיטליים, לרבות פגיעתם הקשה בפעילות העסקית התקינה. כך, בדברי בית המשפט (מחוזי ב"ש) בעפ"ג 16560-09-19 **כהן נ' מדינת ישראל** (22.1.20):

"כרטיסי האשראי הם אמצעי התשלום הנפוץ ביותר, באמצעותם מתבצעים רוב העסקאות. עשיית שימוש בהם למעשי מרמה, פוגעת בכלי תשלום מרכזי, מערערת את אמון המשתמשים בכרטיסי האשראי, גורמת נזקים לחברות האשראי, לסוחרים, לאנשים שפרטיהם הוכנסו לכרטיסים המזויפים (גם אם בסופו של דבר הם יכולים לקבל פיצוי מחברת האשראי) ולציבור בכלל, ויש להתייחס אליה בחומרה רבה".

הארנק הדיגיטלי, הנקרא גם "**תשלום בטאצ**" הינו חלק מפלטפורמה מתקדמת בעולם התשלומים, כזו המאפשרת לצרכן לערוך קניות בכרטיס ורטואלי, מבלי שיצטרך לעשות שימוש פיזי בכרטיס האשראי שלו. למעשה, מי שבוחר לשלם באמצעות ארנק דיגיטלי, יכול פשוט להשאיר את ארנקו בבית ולבצע קניות באמצעות המכשיר הנייד שלו בו נשמרים נתוני אמצעי התשלום באפליקציות תשלום שונות. לצד הטוב הזה שבהתפתחות הטכנולוגית וזמינותם של כרטיסי האשראי ואפליקציות תשלום שונות - הגיע הרע, בדמות "**עבריינות דיגיטלית**" שעיקרה בגניבה והעתקה של נתוני אשראי, זיוף כרטיסי אשראי, בדרכים שונות ומגוונות.

העבריינות הדיגיטלית, הינה תופעה עבריינית אשר בצעדי ענק צועדת לצד ההתפתחות טכנולוגית שנועדה להחליף את המטבע הפיזי ואף את כרטיס החיוב הפיזי. "העבריינות הדיגיטלית" התפשטה בשנים האחרונות ופגיעתה רחבת היקף וכוללת צרכנים, בתי עסק השונים וחברות האשראי המחויבים להשקיע משאבים עצומים לאבטחה ולאכיפה, המגולגלים בסופו של דבר על הציבור.

העבירות אותן ביצע הנאשם עם שותפיו לעבירות בהן הורשע, חותרות תחת חברה מתוקנת ופוגעות ברווחה וכלכלת החברה בכלל, בהינתן כי מרבית הציבור הישראלי הבוגר עושה שימוש נרחב באמצעי תשלום בדמות כרטיסי אשראי כשחלק ניכר גם עושה שימוש באותן אפליקציות מתקדמות כמו ב "**ארנק דיגיטלי**" לצרכים כלכליים שונים.

האישומים

9. באישום 13 הנאשם עושה שימוש בארנק הטלפון השייך לנאשם 1 בכך **שפתח** את ארנק הטלפון לתוכו הזין את פרטי אמצעי התשלום שאותם נטל נאשם 1 ואליאור שלא כדן, מבעליו, מלירן ממניאשוואלי ולאחר מכן ביצעו באמור 4 עסקאות שונות, בסכום כולל של 2,076 ₪. בהמשך אותו היום סגר **הנאשם** את הארנק.

התנהלות עבריינית זו חזרה ונשנתה במועדים נוספים, כך באישום 17, הנאשם יחד עם נאשם 1 ואליאור עשו שימוש ברכיב באמצעי תשלום השייך ליעקב אלחדד באמצעות הארנק הדיגיטלי (אותו נטלו נאשם 1 ואליאור) כשהנאשם בעצמו מכניס לתוך הארנק את הרכיב החיוני, מבצע עם האחרים עסקאות באמצעותו ובהמשך סוגר את הארנק. באישום 19 הנאשם מבצע את הפעולות הנדרשות לשימוש בארנק יחד עם נאשם 1 ואליאור.

כטענת הסנגור, נכון הוא כי סכום כלל העסקאות באישומים הנ"ל מסתכמים ב כ 3200 ₪ שאינו גבוה, ואולם, סכום המרמה באירוע כזה או אחר מהווים רכיב אחד במכלול נסיבות ביצוע העבירות אותם יש לבחון קודם קביעת מתחם העונש הכולל. בכל הנוגע לאישומים הנ"ל יש להביא בחשבון כי הנאשם פתח בעצמו את הארנק הדיגיטלי (אישומים 13, 17) אליו הזין פרטים של נפגעי העבירה

בהקשר זה, לא ניתן לנתק את סכומי הכספים שנטל הנאשם עם שותפיו לעבירות - מאופן נטילתם המתוחכם והשיטתי שהינו המשכו של התארגנות ותכנון מוקדם לרבות השימוש באמצעים טכנולוגיים מתקדמים. בהקשר זה, גם לא ניתן להתעלם ממעשי המרמה המתוחכמים שביצעו נאשם 1 ואליאור לצורך השגת אותם רכיבים חיונים של נפגעי העבירה כמפורט בתכנית 2 בחלק הכללי של כתב האישום.

העבירות אותן ביצע הנאשם המשיכו והשלימו חלק מהעבירות אותם ביצעו נאשם 1 ואליאור עת נטלו את ההרכיבים החיוניים וכעולה ונלמד מהחלק הכללי על האופן המתוחכם בנטילתם. המדובר בארנק דיגיטלי שלצורך השלמת פתיחתו נדרש הקוד הסודי שנשלח למכשיר הנייד של נפגעי העבירה וזאת על מנת לאפשר שימוש חופשי בפרטי האשראי של נפגעי העבירה כמפורט בתכנית 2.

את העבירות ביצע הנאשם במספר מועדים תוך שעשה שימוש בפרטים של נפגעי העבירות. הנאשם ביצע את העבירות יחד נאשם 1 חבר ילדותו ואליאור עמם קשר קשר ואליהם חבר. .

הנאשם לא נקלע לנסיבות המתוארות באישומים בהם הורשע, אלא היה בין אלה שיצרו את הנסיבות. גם בהינתן חלקו המופחת בביצוע העבירות באישומים הנ"ל - עדיין - את חלקו באישומים אלה, יש לבחון גם על רקע כלל הנסיבות הסובבות את ביצוע העבירות שבכל אישום ואישום.

באישום 29 הורשע הנאשם במגוון עבירות בתחום המרמה 4 מתוכן בנסיבות מחמירות, התחזות לאדם אחר, שינוי זהות של רכב, זיוף והחזקת נשק. אלה מלמדים במובהק על דפוסי מרמה עמוקים אצל הנאשם אשר הגדיל ועבר לרמאות בתחום הרכב. הנאשם יחד עם נאשם 1 החזיקו ברכב שאינו בבעלותם, ובתכנון מוקדם שתכליתו השגת רווח כספי קל על חשבון נפגעי העבירות, ביצעו עבירות מרמה וזיוף על מנת למכור את הרכב. .

עובדות כתב האישום מלמדות על עבודת הכנה משמעותית שביצע הנאשם לאתר רכב התואם את הרכב שהיה בחזקתם, יצירת קשר עם **נפגע העבירה בפניו הציג עצמו יחד עם נאשם 1 כמי שמעוניינים לרכוש את הרכב המקורי, ובתוך כך, בתחום ורמייה הביא את נפגע העבירה**

להעביר אליו צילום רישיון הרכב המקורי שבכוותם הייתה למכור, וכשזה בידם פרסמו באתר יד 2 מודעה למכירת הרכב לה צירפו **תמונה של הרכב תוך שטשטשו את מספר לוחית הזיהוי**.

תוצאות מעשי הנאשם ניכרים בין היתר, בדבריו של המתלונן, מר גדיר זרייק, נפגע העבירות אשר איבד את הבעלות הרשמית על רכבו, כך שהגם שפיזית הרכב בחזקתו, הוא מנוע מעשות כל פעולה בקשר אליו, נוכח רישום הבעלות על שמו של חלאד נאסרה (המתלונן השני, שנותר קירח מכסף ורכב). גדיר זרייק תיאר את עגמת הנפש הרבה שנגרמה לו לרבות כי נדרש להליכים משפטיים (ציין מספר תיק בית משפט) בהם נאלץ לנקוט על מנת להחזיר לעצמו את הבעלות הרשמית על רכבו, לרבות הוצאות כספיות משמעותיות, זמן יקר ומשאבים נפשיים.

מעשי הנאשם שבוצעו יחד עם נאשם 1, מחמירים נוכח שהרחיבו את מעגל הנפגעים. מעשיהם הובילו אל חאלד ומחמד נאסרה שהתעניינו ברכישת הרכב, **ולאם הציגו הנאשמים רכב שהיה בשימוש ועליו לוחית זיהוי הנושאת את מספר הרכב המקורי (מספר הרכב של גדיר זרייק). הנאשם הציג עצמו כבעלים של הרכב המקורי ולאחר פעולות מרמה נוספות שביצע הנאשם (הנפיק מהרישיון, רישיון חדש של הרכב המקורי באמצעות הזנת הפרטים של גדיר ושל הרכב המקורי אותם קיבל, העביר את רישיון הרכב המקורי לחאלד שבתמורה שילם לנאשמים סכום של 58,000 ₪).**

העובדות מדברות בעד עצמן ונראה כי אין צורך להכביר מילים בחומרתם וחלקו המשמעותי של הנאשם בביצוע העבירות.

יש לתת משקל לפגיעה הקשה הכפולה בשני המתלוננים. ניסים בעל רישיון הרכב המקורי אשר מבלי שידע הועברה בעלותו ברכב לאחרים, וחאלד, שלתומו קנה רכב באופן חוקי לכאורה, אך בפועל נמכר לו רכב אחר ושמספרו זויף ואשר בסופו של יום נותר קרח, ללא הכסף וללא הרכב.

הנאשם היה דומיננטי בביצוע העבירות באישום 29 וחלקו משמעותי ביותר. יוצא איפה, כי בכלל מעשיו באישומים הנ"ל פגע הנאשם בלפחות 7 אנשים תמימים כשהנזק הכספי הישיר הסתכם בלמעלה מ-61,000, והסיבה והרקע למעשי המרמה הם - בצע כסף, התאוה לכסף קל ומהיר על חשבון אזרחים תמימים תוך פגיעה באימון הציבור במוסדות הרלוונטיים ובשימוש בטכנולוגיות מתקדמות לצרכי תשלום וכדומה.

הנאשם ביצע את העבירות על רקע חמדנותו לרווחים קלים על חשבון הזולת. טענות למצב כלכלי, קשה לא הוכח (מצבו של הנאשם לא היה קשה ולו בהינתן כי לדבריו באותה תקופה עבד בשתי עבודות והיה אחראי לפרנסתו בלבד). בכל מקרה, טענה זו אינה יכולה להצדיק את ביצוע העבירות גם לא לרכך בחומרתם. קשיים כלכליים, למרבה הצער, הם נחלת ציבור רחב אשר שלא כמו הנאשם בוחר להתמודד עמם בעבודה קשה וריסון כלכלי מותאם.

סיכום כלל האמור, פגיעת הנאשם אינה מתמצה בפן הכלכלי הכספי הישיר. פגיעה עקיפה של מעשיו

מוצאת ביטוי בתחושות הקשות של אובדן הביטחון הציבורי, בפגיעה בפרטיות והחשש ההולך ומתגבר של כלל הציבור לעשות שימוש באמצעי תשלום בדמות כרטיסי אשראי, לרבות שימוש באפליקציות השונות - מה שבהכרח מוביל לפגיעה ברווחתו של הציבור, במסחר ומדיניות הממשלה לצמצום התשלום בכסף מזומן על תכליותיו.

ענישה בעבירות מרמה

10. טיעוני הצדדים תפסו מקום נרחב בהתייחסותם לפסיקה במקרים אחרים שעיקרם מעשי מרמה באמצעות כרטיסי אשראי (בשים לב כי עבירות מרמה באמצעות באמצעות "ארנק דיגיטלי" הן "חדשות" בתחום זה). לא מצאתי להרחיב את היריעה בהבאת מקרים מהפסיקה, ובהקשר זה אפנה לגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 1 בתיק זה ביום 6.9.23, שם פורטו בהרחבה מקרים רבים בעבירות מרמה, חלקם בנסיבות פחות או יותר דומות, בנסיבות חמורות ופחות חמורות. בשלושת המקרים אותם בחרתי להביא נדרש להרחיב בפרטים ברקע המעשים, לרבות לעמדת בתי המשפט השונים ביחס לנסיבות ביצוע מעשי המרמה, לנזקים שנגרמו בפועל ובעיקר לנזקים הפוטנציאליים הגלומים בעבירות אלה.

כך ברע"פ 1579/16 ספיאן נ' מדינת ישראל (28.2.16) נדון עניינו של המבקש שהורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, התחזות לאחר זיוף, **15 עבירות** של הונאה בכרטיסי חיוב, **14 עבירות** של ניסיון לקבלת דבר במרמה ו**3 עבירות** של קבלת דבר במרמה. יחד עם אחר השתמש המבקש **משך יומיים ב-7 כרטיסי אשראי גנובים ומזויפים** (שמקורם אינו ידוע), באמצעותם רכשו או ניסו לרכוש מוצרים מבתי עסק שונים במתחמי קניות בסכומים של אלפי שקלים.

בית משפט קמא קבע **מתחם בין מספר חודשים ל-36 חודשי מאסר בפועל, ואת עונשו של המבקש, בעל עבר פלילי מכביד ותסקיר שלילי, גזר ל-24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי דחה ערעורו וכך בקשתו לרשות ערעור, תוך שנקבע כי אין כל סטייה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלו בשים לב לחומרת העבירות ונתונו האישיים.

וברע"פ 5658/15 אלכסנדר סמירנוב נ' מדינת ישראל, נדונה בקשת רשות ערעור על חומרת העונש שגזר בימ"ש השלום ואושר ע"י בימ"ש המחוזי. **עניינה של הפרשה בשכפול 3 כרטיסי אשראי ומשיכת סכום של כ-2,500 ₪ מאחד הכרטיסים שזייף המבקש** אשר הורשע בעבירה של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות וניסיון הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (**4 עבירות בסה"כ**). נסיבות ביצוע העבירות כללו התקנת קורא כרטיסים מגנטיים ומצלמה על גבי מכשיר כספומט, באמצעותם העתיק המבקש יחד עם אחר נתונים של **3 כרטיסי אשראי**, שכפל את כרטיסי האשראי ומסר אותם אדם אחר שהשתמש בכרטיס אחד ומשך באמצעותו סכום של כ-2,220 ₪.

בית המשפט השלום קבע את מתחם העונש בין 6-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ואת עונשו של הנאשם, **צעיר ונעדר עבר פלילי**, שבעניינו הוגש תסקיר חיובי עם המלצה להליך טיפולי ועבודות

שירות, גזר ל-10 חודשי מאסר בפועל, קנס ופיצוי למתלוננים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור בצינו כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת לעבירות אלה בנסיבות דומות, ובהתייחסו לטענה לפיה עונשו חמור יתר על המידה לנוכח שהפגיעה הכלכלית במתלוננים אינה גבוהה, ציין: "אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירות שבוצעו" והוסיף כי הנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם גבוה בהרבה.

בית המשפט העליון דחה את בקשת הרשות לערער בהדגישו בחומרת העבירות: "...העבירות אותן ביצע המבקש חמורות ביותר, וניכרת בהן מידת תחכום רבה, לצד זילות ברכוש הזולת, וחוסר מורא מהחוק...". בית המשפט העליון, ביכר את שיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקולי שיקום של המבקש שבעניינו הוגש תסקיר חיובי.

יושם אל לב, כי עונש בן 10 חודשים בפועל נגזר על מי שהיה נטול עבר פלילי, בעל תסקיר חיובי, בנסיבות שכללו התקנה אחת של התקן ייעודי על גבי כספומט, שכפול 3 כרטיסי אשראי שלא עשה בהם שימוש בעצמו, אלא העביר אחד מהם לאחר שעשה שימוש כשסך כל הנזק הכספי עמד על פחות מ-5,000 ₪.

11. כל אחד מהצדדים, מטבע הדברים, הפנה למקרים אשר תומכים במתחם העונש ההולם לו טען. בהתייחס למקרים ומתחמי הענישה אליהם הפנתה ההגנה - אין לי אלא לחזור על הדברים עליהם עמדתי בגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 1, אשר נכונים גם בעניינו של הנאשם הנדון שחלקו בביצוע העבירות ובכלל הפרשה מופחת משמעותית - ראשית, יש לאבחן בין המקרים בהם בוצעו עבירות המרמה באמצעות כרטיסי החיוב, בנסיבות שכללו שימוש בכרטיסי חיוב שהגיעו לידי הנאשם אשר לא היה לו חלק בהשגתם, לבין המקרה הנדון בו בו הושגו רכיבים חיוניים של כרטיסי החיוב בשיטה מתוחכמת במיוחד שהלכה והשתכללה על ידי חברו הקרוב של הנאשם ושותפיו לעבירות, כשחלקו כאמור היה משמעותי ועוד הוסיף והחמיר נוכח שביצוען היה כרוך בפתיחת הארנק הדיגיטלי על כל הכרוך בכך, לרבות ביצוען של עבירות הזיוף, שנית, החומרה הגלומה בכלל מעשי הנאשם המתוארים בכתב האישום המתוקן, ובמיוחד באישום 29 הינה גבוהה במיוחד ואינה נופלת מהחומרה באותן מקרים אליהם הפנה הסנגור. בכל מקרה, יש לתת את הדעת כי לצד ההתפתחות הטכנולוגית המהירה באמצעי התשלום, נמצא גורמים עבריינים, כדוגמת הנאשם ויתר המעורבים, המנצלים "פירצות" באבטחת אמצעי התשלום, מה שחייב אז ועוד יותר היום, להתוות מדיניות ענישה שתיתן מקום וביטוי לאינטרס הציבורי בדמות השתת ענישה מכבידה שיהיה בה להרתיע את העבריין הנדון ועבריינים פוטנציאליים הפועלים במרשנות השונות ובכלל. שלישית, בקביעת מתחם העונש ההולם יש לתת משקל משמעותי לפוטנציאל הנזק הגלום בעבירות מרמה המבוצעות בטכנולוגיות מתקדמות המאפשרות מגוון דרכים לביצוע. רביעית, גם אם תאמר כי בעבר לא מיצו בתי המשפט את הדין עם עברייני המרמה, סבורני, כי בזמנים אלו הענישה המתחייבת היא להכבדה (ראה בעניין דברי בית המשפט בע"פ 189/87 מדינת ישראל נ' שלום ציצאשווילי, תק-על 88 (1) 509).

12. לאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נוכח מספר העבירות, טיבן וחומרת נסיבות ביצוען, מידת האשם שהפגין הנאשם, הקו המרכזי בענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה - אני קובעת את מתחם העונש ההולם לכלל האישומים והעבירות בהן הורשע הנאשם, כך שינוע בין 20 ל - 48

חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בעבירת הנשק - אישום 27

בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם נמצא כי הוא מחזיק בחדר השינה שבבית, רימון יד הולם סנזור M7290, מבלי רשות על פי דין.

13. האיסור על החזקת נשק שלא כדין, נועד לשמירה על הגוף והחיים, שמירה על הסדר והביטחון האישי והציבורי. החזקת כלי נשק ללא היתר לרבות השימוש בו, פוגעים בתחושת הביטחון של הציבור ותורמים לעליית הביקוש בנשק בלתי חוקי, אשר זמינותו מעודדת את השימוש בו, כך שיש וסכסוכים של מה בכך מסלימים עד לאירועים קטלניים.

חומרת העבירה מקבלת ביטוי בעונש המרבי הקבוע לצדה - 7 שנות מאסר, ולא בכדי שיקולי ההרתעה שנועדו לסייע במאבק בתופעה של החזקת ושימוש בנשק ללא היתר, צריכים למשקל כבד וראשון בכלל שיקולי הענישה. בע"פ 1323/13 **רן חסן נ' מדינת ישראל** (05.06.2013), התייחס בית המשפט העליון למדרג החומרה והענישה בעבירות נשק, בין היתר גם לנשק בדמות רימון הולם:

"מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק, צריך שייקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר [...] נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה. ברי כי סחר בעשרות מטעני חבלה המכילים עשרות קילוגרמים של חומר נפץ אינו שקול מבחינה עונשית-גמולית לסחר ברימון הולם בודד. למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש [...]"

כל אחד מהצדדים טרח והביא חוות דעת מטעמו באשר לסכנות הגלומות/או לא - בשימוש ברימון לצרכים פליליים ובכלל.

עיינתי בחוות הדעת שהגישו הצדדים, שמעתי את עורך חוות הדעת מטעם ההגנה, ולאחר שחזרתי ועיינתי בטיעוני הצדדים בהקשר זה, אומר את אשר ידוע ונקבע זה מכבר, החזקת רימון הולם מהסוג שהחזיק הנאשם גלומה מסוכנות לפגיעה בגופו של אדם, זו כמובן תלויה תנאים ונסיבות על חלקם עמדו עורכי חוות הדעת.

אשר להסבר הנאשם, אין בידי לקבל כי הרימון "נשכח" בביתו עוד מתקופת שירותו הצבאי, בין היתר, בהינתן כי נשיאת רימון מחוץ לשטחי לחימה אינו עניין שבשגרה, בוודאי לא נשיאתו מחוץ לבסיס והחזקתו בבית. נזכיר כי הנאשם אינו "לוחם" בהגדרתו הצבאית, ונראה כי לא בכדי נמנע מלפרט בנסיבות שהובילו להחזקת הרימון לרבות לנשיאתו מחוץ לבסיס או שטח צבאי אחר והחזקתו בבית. אם לא די באמור, המדובר בעובדה מהותית שאין לה אזכור בכתב האישום המתוקן ובאה כלאחר יד בפני שירות המבחן.

14. **סקירת מקרים בפסיקה בעבירה של החזקת רימון הולם אליה בעיקר הפנו הצדדים,**

עמוד 16

מעלה מתחמי ענישה אשר מטבע הדברים משתנים בהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה לרבות עבירות נלוות.

כך למשל, בע"פ 1462/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (07.06.12), נדחה ערעור המערער על עונש - 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות שהושת עליו בעבירה של נשיאת נשק מסוג רימון הלם M7290 וסכין.

בע"פ 6092/18 מאהר רזאק נ' מדינת ישראל (09.01.19), דחה בית המשפט ערעור על עונש - 3 חודשי מאסר בפועל שהשית בית המשפט המחוזי אשר קבע **מתחם עונש בין מאסר לתקופה קצרה שירוצו בעבודות שירות ל 18 חודשי מאסר בפועל**, בנסיבות בהן החזיק המערער מתחת לכיסא הנוסע ברכבו, שני רימוני הלם אותם מצא יום קודם.

בת"פ (שלום עכו) 3256-09-21 מדינת ישראל נ' סואעד, נקבע מתחם שבין 9 ל - 20 חודשי מאסר בפועל, במקרה בו דובר בנאשם אשר החזיק בחדרו רימון הלם/סינוור ובמכשיר הסלולרי שלו נמצאו תמונות בהם נחזה מחזיק נשק מסוג קלצניקוב (הנאשם לא הורשע על החזקת נשק זה). עונשו נשל הנאשם, צעיר ונעדר עבר פלילי אשר במסגרת מעצרו השתלב בהליך טיפולי, נגזר ל 9 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי חיפה) 22765-09-19 מדינת ישראל נ' מטרי (05.12.19), נקבע מתחם עונש בין 9 חודשי מאסר שיוכלו וירוצו בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל, במקרה בו הורשע הנאשם בעבירות של נשיאה והובלה נשק; מעשה פזיזות ורשלנות ואיומים. מדובר בנאשם שנסע מביתו לכיוון בית המתלונן כשהוא נושא ומוביל רימון יד מס' 30/הלם. הנאשם התקרב לביתו של המתלונן והשליך את הרימון לחצר ביתו של המתלונן ונמלט מהמקום, הרימון התפוצץ תוך גרימת קול נפץ חזק.

בת"פ (מחוזי חיפה) 31218-10-14 מדינת ישראל נ' אסדי (11.02.15), נקבע מתחם עונש בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן הנאשם הגיע ליד בית המתלונן כשהוא מחזיק רימון יד הלם/סנוור M7290, והשליך את הרימון לעבר מרפסת בית המתלונן אשר גרם לקול נפץ לאחר שנחת במרפסת הבית. עונשו של הנאשם נגזר ל 9 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום ב"ש) 26547-09-21 מדינת ישראל נ' האני (12.01.23), נקבע מתחם עונש בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות בהן החזיק הנאשם במחסן הסמוך לביתו רימון יד סנוור M7290. ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בשים לב לסוג הנשק אותו החזיק הנאשם, לתקופת ההחזקה הסמוכה למוערבותו העמוקה בחברה שולית, לענישה הנוהגת במקרים הדומים הדומים פחות או יותר למקרה הנדון, **אני קובעת את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין מאסר קצר שיוכל וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

סטייה ממתחם העונש ועונשו של הנאשם

15. בעניינו של הנאשם התבלטתי באשר לסטייה ממתחם העונש, ולא פחות, במידת הסטייה מהרף התחתון של מתחם הענישה אותו קבעתי ביחס לאישומים בעבירות המרמה, אשר לצדו מתחם ענישה בעבירה של החזקת הרימון.

כתב האישום הוגש באוגוסט 2022, והנאשם הודה בביצוע העבירות ביום 2.2.2023 לאחר תיקון כתב האישום נגדו. לאחר שחרורו **ממעצר שנמשך כ 20 ימים** שהה באיזוק אלקטרוני **משך כ 3 חודשים** **שלאחריהם** שוחרר ויצא לעבודה. כעולה מתסקיר מיום 1.5.25 שירות המבחן נכנס לתמונה במסגרת צו פיקוח מעצרים נמצא כי הנאשם הגיע ל 4 מתוך 6 מפגשים בקבוצת "עצורי בית".

מתסקיר מיום 25.6.23 עלה כי הנאשם שולב ב"קבוצת מרמה" ביום 21.5.23, קבוצה הרלוונטית לעיקר העבירות בהן הורשע ועד להגשת התסקיר השתתף ב 4 מפגשים שהתקיימו.

נתתי דעתי כי מדובר בקבוצה ייעודית לעברייני מרמה ומטרותיה החיוניות (פיתוח מודעות לחסכים ולעולם הרגשי הנמצא ברקע לביצוע העבירה, זיהוי הדפוס ההתנהגותי בעבירה והבניית דפוס התנהגות נורמטיביות והכרה של המחירים והרווחים בהתנהגות זו לרבות איתור חלופות התנהגותיות). **יחד עם זאת**, ניכר כי תוכנו של התסקיר (ראה הרחבה בפרק הערכת שירות המבחן לעיל), אינו מתכתב עם המלצתו. הדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן התרשמות השירות בין היתר, ממאפייני אישיותו של הנאשם (קושי לעמד בגבולות, משליך אחריות על האחרים, מגיל צעיר מעורב בחברה שולית ונתון בקשר עם שירות המבחן בשל עבירות רכוש), לצד העובדה כי ההמלצה מתבססת על 4 מפגשים בלבד כשבמהלכם התמקד הנאשם בהצגת חלקיו המתפקדים.

ברקע הדברים האמורים, לא נעלם מעיניי פער הזמנים שנוצר בין המועד בו הוגש התסקיר האחרון, למועד שנקבע למתן גזר הדין. לאור זאת, מצאתי לנכון ביום 23.9.24 לקבל מאת שירות המבחן עדכון בקשר עם ההליך הטיפולי הקבוצתי אותו החל הנאשם.

מהתסקיר עדכון מיום 14.10.24 דווח כי הנאשם המשיך השתלבותו בקבוצה לעברייני מרמה בה שולב בחודש מאי 2004.

מעבר לפרטים והתכנים עליהם חזר שירות המבחן בעדכון כאמור, הרי שבשונה משני התסקירים הקודמים, העדכון הנוכחי כולל תכנים משמעותיים וחיוביים יותר בנוגע לתרומת ההליך הטיפולי הקבוצתי, לנאשם. השירות חזר לציין בגורמי הסיכוי אל מול גורמי הסיכון, והעריך כי לאור אופי העבירה וחומרתה - שילוב של ענישה שיקומית וענישה הרתעתית יש כדי להפחתת הסיכון להתנהגות שולית בעתיד. עוד העריך השירות כי עונש של מאסר בפועל יהיה בעל השלכות הרסניות על חייו של הנאשם ויעמיק את מעורבותו הפלילית. לפיכך, המליץ על המשך שילובו בטיפול תוך שיטל עליו צו מבחן למשך שנה בה ימשיך להיות משולב בקבוצת המרמה שתאפשר לו הזדמנות להתבונן באופן מעמיק יותר על העבירה והוא יוכל להמשיך לעשות שימוש בקבוצה כמרחב בטוח בו יוכל לשתף על מורכבות חייו. בנוסף, לאור חומרת העבירה המליץ השירות על ענישה הרתעתית בדמות מאסר

בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות להימנע מעבירה.

16. סבורני, כי גם תכלול של כלל התכנים החיובים בכלל התסקירים - אינו עולה לכדי הליך טיפולי משמעותי בגדרו ניתן לקבוע כי הנאשם השתקם לאור שצלח את ההליך. המסקנה גם מתבקשת מהצורך להמשך ההליך עליו המליץ שירות המבחן.

בהתאם לסעיף 40ד' בחוק העונשין, **רשאי** בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בתי המשפט עמדו פעם אחר פעם על הזהירות הרבה אותה יש לנקוט בהפעלת סעיף 40ד (א) לחוק העונשין, כך שסטייה תיעשה רק במקרים חריגים ובמשורה, שאחרת, החריג מרוקן מתוכן את הכלל לפיה יש לגזור את העונש בתוך המתחם הענישה. כך בדברי בית המשפט בע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.02.22):

"...אכן, סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט, במקרים המתאימים, לחרוג ממתחם הענישה אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". סעיף זה מבטא את עמדת המחוקק שלפיה, במקרים המתאימים לכך, יש ליתן מעמד בכורה לשיקול השיקומי על-פני העיקרון המנחה בענישה, הוא עיקרון ההלימה. ואולם, כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד לחוק העונשין. **אחרת, נמצא כי החריג מרוקן מתוכן את הכלל, שלפיו יש לגזור את העונש בתוך מתחם הענישה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת האשם של העושה [...]. לא בכדי אפוא, נקבע כי יש לנקוט זהירות רבה בהפעלת סעיף 40ד לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם הענישה תיעשה אך במקרים חריגים, בבחינת יוצא מן הכלל, כאשר סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת** (ראו: ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פס' 13 [פורסם בנבו] (1.7.2019))."

ראו בדומה, דברי בית המשפט בע"פ 7757/21 אהרון קיי מרזוק נ' מדינת ישראל (24.05.22), וכן בקביעה חוזרת ונשנית לפיה סטייה ממתחם הענישה תעשה רק כאשר ניכרים בפועל שיקום או **סיכויי שיקום מובהקים** (ע"פ 1810/22 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 14 [פורסם בנבו] (31.5.2022); ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 16-17 [פורסם בנבו] (27.4.2022); ע"פ 6418/21 סלהוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-15 [פורסם בנבו] (16.1.2022)).

17. הנאשם לא עבר הליך טיפולי שיקומי משמעותי ולא ניתן לומר כי צלח את ההליך והשתקם, עם זאת, על פוטנציאל וסיכוי לשיקום ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; שיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו (רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)), ו - שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה, המתבטא בנטילת אחריותהובעת אמפתיה לנפגעי העבירה, לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, ואלה זוכים למשנה תוקף מקום בו מדובר

באדם צעיר ונעדר עבר פלילי (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018)).

ישום הדברים האמורים על עניינו של הנאשם, מעלה קיומו של סיכוי לשיקום. ואולם, לאור שהסטייה ממתחם הענישה תיעשה אך במקרים חריגים, וכאשר קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים זאת - ההתלבטות לא מעט באם לסטות ממתחם העונש אותו קבעתי. זאת, לנוכח החומרה שבמעשי המרמה בחלקם נטל הנאשם חלק עת חבר לעבריינים המרכזיים בפרשה והיה לחלק מכנופייה שביצעה עבירות רמייה חמורות בתחום רב - לצד העובדה כי ההליך הטיפולי בו שולב התמצא בהשתתפותו אחת לשבוע בקבוצה טיפולית ומכאן ההשלכות של הסטייה ממתחם העונש על על שיקולי ההרתעה, ובעיקר הרתעת הרבים.

בסופה של התלבטות, מצאתי לתת מקום ומשקל משמעותיים להליך הטיפולי הייעודי בו שולב הנאשם, שהינו צעיר בגיל ונעדר עבר פלילי, שהצליח לסיים חובותיו הלימודיים ושירותו הצבאי, אשר ממנו התרשם שירות המבחן כמי שעובר תהליך משמעותי כפועל יוצא מההליך הטיפולי בו הוא נתון. אשר על כן, הנני לעשות בסמכותי בהתאם לסעיף 40ד, לחרוג לקולא ממתחמי הענישה אותם קבעתי לעיל.

עונשו של הנאשם

18. קורותיו ונסיבותיו האישיות של הנאשם פורט בהרחבה לעיל. נחזור רק לציין כי מדובר בנאשם צעיר נעדר רישום פלילי. לצד זאת, מדובר במי שכבר פגש את שירות המבחן על רקע עבירות רכוש שביצע, ולאור שיתוף פעולה עם תכנית טיפולית שהוכנה עבורו, לא הורשע וענישתו הסתכמה בפיצוי לנפגעי העבירה.

בגדרי השיקולים לקולא אביא בחשבון את התרשמות שירות המבחן מתהליך חיובי משמעותי שעובר הנאשם במסגרת ההליך הטיפולי בו שולב, המלצתו לעונש בדמות עבודות שירות וצו מבחן למשך שנה. אשר להתרשמות השירות כי עונש של מאסר בפועל יהיה בעל השלכות הרסניות על חייו של הנאשם ויעמיק את מעורבותו הפלילית, סבורני כי זו נכונה להיאמר ביחס לכל נאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, שזו מאסרו הראשון. הרי ברי לכל כי מאסר מאחורי סורג ובריח אינו עניין של מה בכך, והוא קשה במיוחד בפעם הראשונה. הגם שכך, אין בטיעון כשלעצמו כדי להצדיק סטייה כה משמעותית ממתחם העונש ופגיעה כה משמעותית בשיקולי ההרתעה והגמול.

הדברים האמורים חוזרים בחלקם וגם מתכתבים עם העולה מחוות דעתה של ד"ר נאוה דיהן, פסיכוסוציאלית, מיום 26.08.23 (נ/3), בה חזרתי ועיינתי ועליה ניתן לור כי מוסיפה ומעמיקה בעניינו של הנאשם.

עוד יובאו בחשבון, האחריות שנטל הנאשם על מעשיו, הודאתו שחסכה זמן שיפוטי משמעותי, לרבות כי חוות ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי עבורו, תקופת מעצרו משך כ 20 ימים והיותו נתון במעצר באיזוק אלקטרוני משך 5 חודשים.

לצד הדברים האמורים - כמו בכל מקרה בו בית המשפט חורג משיקולי שיקום ממתחם עונש אותו קבע, גם במקרה נדון, עולה השאלה ועמה ההתלבטות באשר למידת החריגה ממתחם העונש. בהקשר זה, יש לתת את הדעת כי החריגה ממתחם העונש לוותה בהתלבטות לא קלה, מכאן שגם בהינתן ההליך הטיפולי המבורך בו שולב הנאשם, הודאתו בעבירות ונתוניו האישיים - סבורני - כי הבכורה צריכה לשיקולי הרתעת היחיד ובעיקר לשיקולי הרתעת הרבים. שיקולי ההרתעה מחוייבים בעת הזאת ובמיוחד עת מדובר בעבירות מרמה המבוצעות בתחכום, תוך שימוש באמצעים טכנולוגיים ואפליקציות שנועדו להקל על המסחר ולייעל את השירות הפיננסי לציבור הרחב - לצד השלכות על אימון הציבור במערכת הפיננסית והאמצעים שהיא מעמידה לרשות הציבור.

סוף דבר - לאחר שקלול מכלול הנתונים והשיקולים הנדרשים לבחינת עונשו של הנאשם מתחת למתחמי הענישה שנקבעו, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הכלא "דקל" ביום 18.3.25 עד השעה 10:00 כשבידו עותק מגזר הדין ותעודת זהות.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע.

ג. הנאשם יפצה את המתלוננים באישום 29 כדלקמן: לניסים וגדיר זרייק ישלם סכום של 7,000 ש"ח, ולמר חאלד נסאסרה ישלם סכום של 20,000 ₪. סכומי הפיצוי ישולמו תוך 90 ימים מהיום.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 10,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 120 ימים מהיום אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"ה, 28 ינואר 2025, במעמד הצדדים.